

331

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI TERENOWEJ I OCHRONY ŚRODOWISKA

z dnia 21 listopada 1972 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie trybu oddawania w użytkowanie wieczyste terenów państwowych i sprzedaży położonych na nich budynków.

Na podstawie art. 18 ust. 4 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. z 1969 r. Nr 22, poz. 159 oraz z 1972 r. Nr 27, poz. 193) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 18 maja 1970 r. w sprawie trybu oddawania w użytkowanie wieczyste terenów państwowych i sprzedaży położonych na nich budynków (Dz. U. Nr 13, poz. 120) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 ust. 1 po wyrazach „art. 12 ust. 1” dodaje się wyrazy „i 3”;
- 2) w § 2 skreśla się w wierszu pierwszym cyfrę „1”, a w pkt 3 wyrazy „drobny zakład przemysłowy”;
- 3) w § 6 ust. 2 skreśla się wyraz „tylko”;
- 4) w § 8 dodaje się ust. 3—7 w brzmieniu:

„3. Wnioski o nabycie lokali jako przedmiotu odrębnej własności z równoczesnym oddaniem w użytkowanie wieczyste ułamkowej części terenu należy składać do jednostki sprawującej zarząd budynkiem.

4. Jednostka sprawująca zarząd budynkiem mieszkalnym pozostającym w dyspozycji rady narodowej przekazuje wnioski osób ubiegających się o nabycie lokalu wraz ze swoją opinią właściwemu do spraw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej organowi prezydium rady narodowej.

5. W razie uznania zasadności sprzedaży lokalu w zakładowym domu mieszkalnym jednostka zarządzająca tym domem składa wniosek ubiegającego się o nabycie lokalu właściwemu do spraw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej organowi prezydium rady narodowej celem dokonania sprzedaży na zasadach określonych w art. 18 ustawy. W razie negatywnego ustosunkowania się do wniosku jednostka

zarządzająca domem zawiadamia o tym ubiegającego się o nabycie lokalu.

6. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio do lokali mieszkalnych w zakładowych domach mieszkalnych oddanych w administrację zleconą oraz do lokali mieszkalnych będących w dyspozycji zakładów pracy, a znajdujących się w domach zarządzanych przez organy do spraw mieszkaniowych prezydiów rad narodowych.
7. Od dnia złożenia wniosku o nabycie na własność lokalu do czasu jego rozstrzygnięcia nie można wydawać decyzji co do dysponowania tym lokalem.”
- 5) w § 9 po wyrazach „budynków” dodaje się wyrazy „i lokali”;
- 6) w § 10 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
 - „4) wysokość i sposób zapłaty ceny sprzedaży budynków lub lokali, wysokość procentową zniżki, jeżeli została ona przyznana określonej osobie, oraz wysokość procentową umorzenia przypadającego w związku z jednorazową lub wcześniejszą spłatą ceny nabycia.”
- 7) w § 11 ust. 1 po wyrazach „domów (budynków)” dodaje się wyrazy „lub lokali”;
- 8) w § 12 ust. 1 i 2 po wyrazach „domu (budynku)” dodaje się wyrazy „lub lokalu”;
- 9) w § 13 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) sprzedawanych osobom fizycznym nie zabudowanych bądź zabudowanych domami (budynkami) wymienionymi w art. 12 ustawy”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska:

J. Kusiak

332

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI TERENOWEJ I OCHRONY ŚRODOWISKA

z dnia 2 grudnia 1972 r.

w sprawie zadrzewień dróg publicznych objętych zakresem działania Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska.

Na podstawie art. 30 ustawy z dnia 29 marca 1962 r. o drogach publicznych (Dz. U. Nr 20, poz. 90) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się do dróg publicznych, określonych w art. 14 ustawy z dnia 29 marca 1962 r. o drogach publicznych (Dz. U. Nr 20, poz. 90), zwanej dalej „ustawą”.

§ 2. Drogi, ulice i place, zwane dalej „drogami”, należy obsadzać drzewami i krzewami w celu:

- 1) zapewnienia warunków zdrowotnych ludności przez poprawę czystości powietrza oraz ochronę przed nadmiernym nasłonecznieniem i hałasem,

- 2) podniesienia wyglądu estetycznego otoczenia dróg i wprowadzenia elementów dekoracyjnych w krajobrazie miast i wsi.

§ 3. Zadania zarządów dróg określone w art. 28 ustawy należą do organów do spraw gospodarki terenowej i ochrony środowiska prezydiów rad narodowych, zwanych dalej „organami do spraw gospodarki terenowej i ochrony środowiska”, oraz naczelników gmin.

§ 4. Roczne i wieloletnie plany obsadzania drzewami i krzewami dróg należy podawać do wiadomości państwowym jednostkom organizacyjnym eksploatującym sieci ener-

getyczne, łączności, wodociągowe, kanalizacyjne, ciepłownicze, gazownicze lub komunikacyjne.

§ 5. 1. Obsadzanie dróg drzewami lub krzewami przy ich budowie i przebudowie może być dokonywane tylko na podstawie projektów technicznych inwestycji zatwierdzonych przez właściwe organy.

2. Projekty wymienione w ust. 1, dotyczące obsadzenia drzewami i krzewami odcinków dróg przelotowych w granicach miast nie stanowiących powiatów oraz w granicach wsi, należy uzgadniać z właściwymi zarządami dróg.

§ 6. 1. Drzewa i krzewy powinny być sadzone przy wszystkich drogach, jeżeli pozwalają na to warunki techniczne zagospodarowania nadziemnego i podziemnego, jak również względy ekonomiczne.

2. Na drogach nowo projektowanych lub modernizowanych najmniejsza szerokość pasa ziemi dla jednego rzędu drzew, w którym są zabronione wykopy, wynosi 3 m.

§ 7. 1. Drzewa i krzewy przy drogach powinny być sadzone i utrzymywane w odległościach takich, by nie zakłócały ruchu drogowego i nie utrudniały warunków zamieszkiwania.

2. Drzewa i krzewy powinny być sadzone na gruntach przyległych do istniejącej drogi, gdy w wieloletnim planie gospodarczym jest przewidziane poszerzenie jej korony lub gdy istniejące w dotychczasowych pasach przydrożnych drzewa i krzewy w wyniku poszerzenia drogi podlegają usunięciu.

3. O zamierzonym obsadzeniu drzewami i krzewami gruntów przyległych do drogi organ do spraw gospodarki terenowej i ochrony środowiska lub naczelnik gminy zawiadamia zainteresowanych właścicieli gruntów przyległych co najmniej na rok przed terminem zamierzonego sadzenia.

4. Drogi obsadzone drzewami nieprawidłowo należy w miarę możliwości zadrzewiać zgodnie z przepisami rozporządzenia.

§ 8. 1. Organy do spraw gospodarki terenowej i ochrony środowiska lub naczelnicy gmin zapewniają stałą pielęgnację drzew i krzewów znajdujących się w obrębie pasa drogowego odpowiednio do istniejących warunków lokalnych, uwzględniając konieczność jednoczesnego stosowania:

- 1) zabiegów agrotechnicznych,
- 2) ochrony przed chorobami i szkodnikami,
- 3) zabiegów pielęgnacyjnych,
- 4) ochrony przed uszkodzeniami mechanicznymi,
- 5) zasad bezpieczeństwa publicznego.

2. Prowadzący roboty budowlane wzdłuż dróg jest obowiązany:

- 1) zawiadomić o zamierzonych robotach odpowiedni organ do spraw gospodarki terenowej i ochrony środowiska lub naczelnika gminy,
- 2) zabezpieczyć zadrzewienia (zakrzewienia) przydrożne przed uszkodzeniem,
- 3) stosować się do wskazówek organu do spraw gospodarki terenowej i ochrony środowiska lub naczelnika gminy.

3. Przepis ust. 2 nie ma zastosowania w razie wykonywania robót nawierzchniowych bez zmiany szerokości jezdni.

§ 9. 1. Cięcie koron drzew niezbędne w związku z eksploatacją przewodów nadziemnych i budynków, jak również w związku z ustawianiem znaków drogowych, oświetlaniem dróg oraz w innych koniecznych wypadkach, może być dokonywane tylko za zgodą organu do spraw gospodarki terenowej i ochrony środowiska lub naczelnika gminy i pod ich nadzorem albo przez przedsiębiorstwa lub zakłady zieleni.

2. Usuwanie drzew i krzewów ze względów bezpieczeństwa, zdrowotnych lub estetycznych oraz drzew wykazujących objawy chorobowe może być dokonywane za zgodą organu do spraw gospodarki terenowej i ochrony środowiska lub naczelnika gminy.

3. Poza wypadkami określonymi w ust. 1 i 2 usunięciu podlegają:

- 1) drzewa i krzewy martwe,
- 2) wywroty,
- 3) drzewa i krzewy, których pozostawienie utrudniałoby lub uniemożliwiałoby przebudowę drogi,
- 4) drzewa i krzewy, które zagrażają bezpieczeństwu ruchu na drodze przez ograniczenie widoczności na odległość mniejszą niż określona odpowiednim normatywem technicznym,
- 5) drzewa i krzewy, których utrzymanie uniemożliwia właściwą eksploatację lub korzystanie z drogi,
- 6) drzewa i krzewy, których usunięcie wynika z realizacji planów odnowienia lub modernizacji.

4. Usunięcie drzewa będącego pomnikiem przyrody może być dokonane tylko w koniecznych wypadkach i wymaga uzyskania przez organ do spraw gospodarki terenowej i ochrony środowiska lub naczelnika gminy zgody organu do spraw ochrony przyrody prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa).

§ 10. Zabrania się na drogach:

- 1) samowolnego usuwania drzew i krzewów, ścinania ich gałęzi oraz zrywania i strącania kwiatów, owoców i nasion,
- 2) niszczenia i uszkodzenia drzew i krzewów, łamania ich gałęzi, obdzierania kory, łamania pali służących do ochrony drzew,
- 3) rozkopywania ziemi w odległości mniejszej niż 1,5 m od drzew i krzewów,
- 4) sypania soli albo innych środków chemicznych lub polewania (posypywania) nimi chodników i ziemi wokół drzew i krzewów,
- 5) składania pod drzewami i krzewami śniegu i nieczystości pochodzących z nawierzchni dróg oczyszczanych środkami chemicznymi.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1973 r.

Minister Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska:

J. Kusiak